

Sygn. akt SDI 41/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie lek. **A. C.**

obwinionej z art. 53 ustawy o izbach lekarskich w zw. z art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty w zw. z art. 63 ust. 2 Kodeksu Etyki Lekarskiej
na posiedzeniu w Izbie Karnej, bez udziału stron
w dniu 29 października 2014 r.
po rozpoznaniu wniosku obrońcy obwinionej
o wstrzymanie wykonania orzeczenia Okręgowego Sądu Lekarskiego w Ł.
z dnia 6 sierpnia 2013 r., sygn. akt (...)

p o s t a n o w i ł :
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 czerwca 2014 r. obrońca obwinionej lekarz A. C. wniósł kasację od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego w W. z dnia 6 grudnia 2013 r., sygn. akt NSL Rep. (...), którym zmieniono orzeczenie Sądu pierwszej instancji w zakresie kary, obniżając wymiar kary pieniężnej z wysokości trzykrotnego do kwoty jednokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku z czerwca 2013 r., ogłoszonego przez Prezesa GUS w dniu 16 lipca 2013 r., tj. sumy 3 803,6 zł zamiast 11 410,8 zł.

Skarżący podniósł zarzut wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 1 pkt 4 k.p.k. oraz zarzuty rażącej obrazy przepisów prawa, mogące mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 61 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich (dalej: u.i.l.) w

zw. z art. 112 tej ustawy w zw. z art. 7 i art. 410 k.p.k.; art. 61 ust. 2 u.i.l., art. 71 u.i.l., art. 89 ust. 3 pkt 1 u.i.l., art. 457 § 3 k.p.k. oraz zarzut obrazy art. 63 ust. 3 KEL. Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie obwinionej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz orzeczenia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy Okręgowemu Sądowi Lekarskiemu w [...]. do ponownego rozpoznania. Ponadto obrońca obwinionej wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sądu *meriti*, a wniosek w tym zakresie uzupełnił pismem z dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy obwinionej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia ma charakter wyjątkowy, a zatem może nastąpić jedynie, gdy zarzuty kasacyjne wskazują na oczywistą zasadność kasacji, co wskazuje na tak wysokie prawdopodobieństwo jej uwzględnienia, że podważa to domniemanie trafności poczynionych w sprawie ustaleń i słuszności rozstrzygnięć (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820). Ponadto należy wykazać, że wykonanie orzeczenia wiązałoby się z poważnymi i nieodwracalnymi konsekwencjami dla obwinionego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513, LEX nr 162915).

W tym kontekście, nie przesądzając kwestii zasadności kasacji, należy stwierdzić, że zarzuty podniesione w kasacji nie wskazują na tak wysokie prawdopodobieństwo jej uwzględnienia, a skarżący nie wykazał, jakie to szczególne konsekwencje miałyby nastąpić w wyniku wykonania kary pieniężnej. Należy zaznaczyć, że przekazanie określonej kwoty na rzecz fundacji w ramach wykonania kary pieniężnej nie ma charakteru nieodwracalnego, albowiem w wypadku zmiany lub uchylenia orzeczenia Sądu pierwszej instancji w zakresie sankcji finansowej obwinionej będzie przysługiwać roszczenie o zwrot nienależnego świadczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.